

dertil; det er jo først nu, da de ere blevne Regering, da de ville føre det ud i Livet, som de lovede at være det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) behjælpelige med at føre ud i Livet — det er først nu, at de blive gjorte til Programbrydere. Jeg kan ikke se andet end, at det er en tarvelig Agitation. Jeg tror, at Tinget giver mig Ret i — Offentligheden gør det i hvert Fald —, at det ærede Medlem fra Assens ikke har givet mig Svar derpaa.

Ordføreren (Berntsen): Det forekommer mig virkelig, at den første Fordring, man stiller til en Regering, er den, at Regeringen maa holde sit eget Program. Det har Regeringen ikke villet i denne Sag. Man kan sige, at saa længe man er et lille Mindretal her i Salen, saa længe man ikke har Regeringsmagten, saa længe kan man ikke gennemføre sit Program. Men i det Øjeblik man er bleven Regering og har et bestemt Program, forekommer det mig ret naturligt, at Regeringen i det mindste gør Forsøg paa at gennemføre dette Program og ikke falder over os, fordi vi i denne Henseende finde det rigtigt at overholde dette Program.

Det ærede Medlem henviste før til en Udtalelse i „Jyllandsposten“. Jeg tror ikke, at „Jyllandsposten“ er et Blad, man plejer at føre som Sandhedsvidne i denne Sag.

Rode: Jeg har tidligere sagt til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), at det radikale Venstres Regering i denne Sag er i nøjeste Overensstemmelse saavel med Partiets Program som med den Myndighed, der har skrevet Partiets Program. Vort Partis Program skrives af vort Partis Landsmøde. Partiets Landsmøde i Odense 1905 har formet Ønsket om at arbejde for Valgkredsordningen paa en bestemt Maade; og senere har Landsmødet i 1907 og i 1908 billiget, at Partiet arbejder for at vinde frem til Valgkredsfordelingen ad andre Veje end gennem det her paa-pegede.

Men i øvrigt henviser jeg til, at Forslaget om Valgkredsordningen denne Gang ledsages fra radikal Side med et Forslag om en Grundlovsændring, og ogsaa saaledes, at vi ere villige til at sætte dem i Forbindelse med hinanden. Forskellen er kun den, at det ærede Medlem vil sætte Valgkredsloven i Forbindelse med Grundloven paa en saadan Maade, at han faar fuldkommen sikker Garanti for, at Valgkredsloven ikke kan komme til at træde i Kraft ved det kommende Valg. Det ærede

Medlem tilsigter intet andet end dette for enhver Pris at opretholde den uretfærdige Valgkredsordning ved det kommende Valg, fordi han ved, at hvis den retfærdige Valgkredsordning, han selv har erklæret for at være rigtig og god, træder i Kraft nu til Valgene, falder det ærede Medlems sidste Haab om et Flertal for hans Politik. Vi have derimod sagt, at vi ere villige til at kæde det saaledes sammen med Grundloven, at denne Valgkredsordning kun kan gælde et Aar, hvis ikke Grundlovsbestemmelsen derefter fattes. Midlertidigheden er derigennem saa absolut bestemt betegnet, og Sikkerheden for dens Opretholdelse er nøjagtig den samme ved vor Betingelse som ved de Herrers Betingelse. Thi Forudsætningen kan i begge Tilfælde svigte, og i begge Tilfælde kan Tinget staa overfor Muligheden af at maatte vende tilbage til den gamle Valgkredsordning. Baade de Herrer og vi stille et Forslag, som tilsigter Midlertidighed, men de Herrer sige, at denne Valgkredslov maa ikke paa nogen Maade komme til Gyldighed ved det kommende Valg i Aar. Vi sige derimod, at Valgkredsloven bør komme til Gyldighed netop i Aar, og saa knytte vi dem begge to sammen med Kravet om Grundlovsændringen. Det maa dog staa klart for enhver, hvad det er, de Herrer ville, hvem det er, der vil gennemføre Valgkredsordningen, og hvem det er, der for enhver Pris vil hindre den.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) sagde, at det var jo ganske naturligt, at de Radikale som Mindretal i 1908 gik med til at imødekomme det ærede Medlems Opfordring, men nu vare de Regeringsparti. Men de ere jo Mindretal nu som den Gang. Der er ikke sket nogen Forandring. At det ærede Medlem fra Odense (Halsted) har hjulpet dem til fra at være oppositionelt Mindretal her i Salen til at blive Regeringsmindretal, er en ganske underordnet Ting. En saadan Udflygt hjælper ikke det ærede Medlem, han kan ikke benægte, at det er tarveligt af ham, at han nu bebrejder de Radikale Programbrud, naar han ikke gjorde det i 1908.

Det ærede Medlem kan ikke komme bort fra den Kendsgerning, at han gik til dem og bad dem om at gøre noget og fik deres Løfte om det. Han sagde ikke et ondt Ord dertil, han roste dem derfor. Ikke et af hans Blade sagde et ondt Ord, ikke en af hans Meningsfæller paa Møderne bebrejdede dem noget. Nu først, da